

2. marca 2024

Meditačný obsah č. 231

Slová, ktoré sa dnes často používajú, napríklad že meditácia sa pohybuje v bezčasovosti, zatiaľ čo pozemské bytie je zaťažené poviazanými predstavami o čase, sú ešte veľmi nepresné popisy skúseností. Čas a bezčasovosť sa najskôr javia ako stojace polaritne proti sebe. Sú ako pomínuteľný svet a nepomínuteľný duch.

V poslednej meditácii centrálna veta znela: **Vývoj je to, do čoho moje vedomie vchádza.** Prostredníctvom zážitkov plynutia času a dôkladným pozorovaním, ako prebiehajú procesy nastávania (vznikania), pristupuje vývoj vedomejšie k človeku a ten môže prežiť významnú záležitosť, ako sa idea alebo myšlienka pozvoľna formuje na vnímateľný a viditeľný jav.

Ak by človek nezažil rozpory a obmedzenia pozemskej existencie, nemohol by zakúsiť silu Ja alebo, inak povedané, vývoj. Tento postreh možno preniesť aj na čas. Pri cvičení je mimoriadne dôležité nesnažiť sa prekonať čas okamžite, ale zažiť ho v súvislosti s vývojovými procesmi. Ak sa vedomie upriami na nejaký jav v prírode a solídne preskúma jemnejšie príčinné dianie, napríklad tie tak čarovné éterické sily, ktoré vládnu v pozadí rastu rastlín, tak sa úspech v prvých pocitoch môže dostaviť, pravdaže, len vtedy, ak sa zachová určitá miera pokoja a trpezlivosti. Ako už bolo spomenuté, cvičením sa získava čas a v žiadnom prípade sa nestráca, pretože otvára vývoj.

Ľudské duševné a oslobodené bytie po odlúčení fyzického tela veľmi intenzívne zažije výsledky času stráveného v pozemskom svete. Všetky príležitosti a zanedbania týkajúce sa vývoja predstavujú stratený, premárnený čas a človek, ktorý sa takto oslobodil od tela, ho už nemôže dohnať. Využitie možnosti rozvoja, ktoré sa uskutočnili s etickou, estetickou a duchovnou vytrvalosťou, vedú k zvýšenému vzťahovému a zjednocujúcemu duševnému zvedomeniu, ktoré sa v posmrtnom živote stáva radosťou.

Tieto vety by mali zvýšiť povedomie o čase a s ním spojenej tak hodnotnej úlohe vývoja. Poznávanie času vedie k zodpovednému a vedomému zaobchádzaniu so všetkými fenoménmi

času a ten, kto si to osvojí, nebude tak ľahko podliehať pokušeniu okamžite sa v meditácii usilovať o akýsi bezčasový fenomén. Konkrétne zvažovanie vývojových procesoch vzniku a odpútania je základnou podmienkou meditácie a poznávacieho skúmania.

Ďalšie zdroje

Rudolf Steiner popisuje, že ľudské vedomie žije v čase, zatiaľ čo vyššie hierarchie žijú bez času alebo presne vzaté z bezčasovosti pracujú.

Vid'. odsek „Čas a bezčasovosť“ v článku „Čas“ na AnthroWiki z 2. marca 2024.

[meditácia č.230](#) < späť [zoznam meditačných obsahov](#) vpred > [meditácia č.232](#)